

[Albertsen.]

fremSATTE angående sikring af freden om gudstjenesten. Jeg tror, det er ganske rigtigt, som det er nævnt, at der finder gudstjenester sted på alle tider, og derfor ville en revision, hvis den skulle imødekomme det fremsatte ønske, i høj grad betyde en udvidelse, og jeg forstod på det ærede medlem, at den konklusion ville det ærede medlem ikke drage.

Hvad angår den henvendelse, det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnte, til films- og forlystelsesfunktionærerne, vil jeg sige, at det var en rent privat henvendelse. Jeg var blevet orienteret om, at man ved behandlingen i 1954 også fra denne organisation mødte en vis modstand mod den foreslåede revision, og derfor syntes jeg, at det var rimeligt at få at vide, om der fortsat var kritik mod, at en revision nu finder sted. Det var for at få dette med i bedømmelsen, jeg foretog henvendelsen; det var altså en privat foreteelse og ikke på nogen organisations eller noget partis vegne.

Jeg må sige, jeg har glædet mig over debatten og har fået den overbevisning, at vi må kunne nå til et positivt resultat.

Vagn Bro: Jeg kan næsten sige: ære den, som æres bør. Det er måske rimeligt, jeg først gør en bemærkning til den højtærede kirkeminister.

Nu har vi jo talt om jurister og fortolkninger; den udtalelse, vi hørte, var en gammel udtalelse fra grundlovens tilblivelse, og den har man altså nu taget frem. Dengang eller før hed det: l'état c'est moi, staten, det er mig. Nu kan vi vel være enige om, at i dag er staten folket, og så kan vi lægge alle fortolkninger og alle teoretiske udtalelser til side. Folket, det er den danske stat, og den kirke, som har indtegnet nogle og halvfems procent af folket som medlemmer, er den danske folkekirke; dens tjenestemænd fra højeste til laveste lønnes af staten i modsætning til f. eks. i et land som Holland, hvor det er menighederne selv, som lønner dem. Ud fra det synspunkt mener jeg, at grundlovens § 4 er en afgørende bestemmelse, hvorefter man skal tage hensyn til folkekirken som til alle andre statsinstitutioner.

Den højtærede kirkeminister sagde om dette lovforslag, at det var rimeligt og besin-

ligt. Det er altså ministerens mening. Hvis den højtærede justitsminister skulle følge sit hjerte, nøjedes han med § 1. Derfor tror jeg, at befolkningen skal være klar over, at det er i bedste fald kun et skridt, og jeg har ønsket, at vi slår dette fast, så folket ved, hvad det drejer sig om.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. O. Mathiasen, at jeg kunne være ganske enig i hans betragtning, hvis vi ikke havde grundlovens § 4. Hvis det drejede sig om en fri kirke, så kunne vi have et bedehus ved siden af en restauration, og så kunne hver have sin udråber og kalde ind og se, hvem der kunne konkurrere bedst. Men således er tilstandene ikke. Tilstandene er således, at vi har en folkekirke, som nogle og halvfems procent slutter sig til, de lægger noget i det, og den understøttes af staten.

Til allersidst vil jeg sige til den højtærede minister for justits, som gjorde den bemærkning, at han ville håbe, at vi ikke behøvede mange dispensationer, og for øvrigt føjede til, at dem, vi skulle have, skulle være lige-lige, at det ikke stemmer med den højtærede ministers fremsættelsestale. Det hedder nemlig her:

„Men jeg vil gerne understrege, at der, såfremt loven i øvrigt gennemføres i den foreliggende form, ikke kan antages at ville vise sig noget stort behov for dispensationer.“

Ovenfor siger den højtærede minister imidlertid:

„Jeg mener, at det er helt nødvendigt at medtage denne bestemmelse.“

Jeg tror, at dette også er et af de punkter, vi skal have drøftet. For indskrænker vi reglerne så stærkt, som det foreslås, så må vi nogenledes være sikre på, at der ikke bliver givet dispensation.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Vagn Bro, at citatet viser, at hvad jeg i dag sagde om dispensation, svarede nøje til, hvad jeg sagde ved fremsættelsen.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Uden at ville gå ind i debatten om, hvad staten er i dag, vil jeg gerne lige gøre opmærksom på, at præsterne jo ikke er statseembedsmænd, hvad der netop er markeret derved, at vi